

Troms fylkeskommunes samekonferanse 2019

Kulturell bærekraft i reindrifta - Olav Mattis Eira

Kulturaspektet i Tromsreindrifta

Min bakgrunn fra grenseoverskridende reindrift

Medlem i FU fra 1980-2002

Beitebruker i to konvensjonsområder i Sverige

Medlem i Stenbeck-kommisjonen av 1997

Har rein i Rans sameby i Sverige

1972 konvensjonen gir beiterett til:

100 000 svensk rein i Norge

7000 norsk rein i Sverige

Fra villreinjakt til reindrifft

Gáddebivdos boatsojsuttuj

Tjálarájddo/Skriftserie nr. 1 - 2005

Tabell 4.
Overflyttende reindriffts-samer fra Jukkasjärvi
til norsk side 1753:

	Totalt antall rein:	Antall reineiere:	Gjennomsnittlig flokk str.	Største reinflokk	Største reinflokk:
Jukkasjärvi	4 860	64	75,9	40 - 85	300

Kilde: «Förteckning på de Lappar ifrån Torneå Lappmarck och Jukkasjerfvi Pastorat som angivit sig år 1753 willja flytta öfwer Gräntsen till Norrige med deras Renmagt och legan», trykt i: Qvigstad & Wiklund, Dokumenter angaaende flytlapperne ... II, Kra. 1909, s. 37-39.

Tabell 5.
Reindriftssamer fra norsk side
som flyttet til svensk side vinteren 1754:

	Totalt antall rein:	Antall reineiere:	Gjennom- snittlig flokk str.	De «midtre 50% av eiere har flokker mellom	Største reinflokk:
Til Jukkasjärvi	1588	31	51,2	33 - 60	150

Kilde: «Sammandrag öfwer Norrska undersåtares Rendjur, som winter-tiden 1754 warit flyttade innom Swänska Gräntsen, och för hwilka Landtleger enligt Gräntse Tractatens innehåll, är blefwen betalt», trykt i: Qvigstad & Wiklund, Dokumenter angaaende flytlapperne ... II, Kra. 1909, s. 35-37.

Just Qvigstad konkluderer:

Ekspanderingen av svensk reindrifft til Norge
skjedde i siste del av 1800-tallet

Delingen av Afrika

Afrikanerne reagerte ikke likt på europeisk innblanding. Misjonærer, forretningsfolk, nybyggere og representanter for europeiske regjeringer møtte afrikanerne på ulike måter og ble motatt på forskjellig vis. Afrikanerne var interessert i europeiske varer og europeisk teknikk, men makthaverne ville ikke ofre sin politiske selvstendighet for dette. I begynnelsen var møtet ofte preget av samarbeid, men når soldater, våpen og maktbruk dukket opp, ble afrikanernes holdning også mer fiendtlig. Enkelte afrikanske herskere allierte seg likevel med imperialistene. Det var først og fremst for å styrke sin stilling overfor rivaliserende naboer.

Etter hvert ble motsetningene mellom imperialiststatene så alvorlige at det ble fare for krig. For å unngå dette satte de seg til forhandlingsbordet i Berlin i 1884–1885. På Berlinkonferansen, der ikke en eneste afrikaner var til stede, ble Afrika formelt delt mellom Storbritannia, Frankrike, Tyskland, kong Leopold av Belgia, Italia, Portugal og Spania. Sverige deltok også på konferansen, men ble ikke tildelt noe område. Oppdelingen ble foretatt med suveren forakt for etniske og geografiske forhold. Konferansen vedtok at krav på afrikanske områder måtte følges opp av erobring og full kontroll over området. Konferansen vedtok også å bekjempe slaveriet.

Perioden 1814-1905 var ødeleggende for
Tromsreindriften